

szavazattal rendelkező) Krajcsír Piroskával, Bángi-Magyar Attilával, Zárugné Tancsin Katalinnal, Zachariás Klárával, Detre Csabánéval, Váradinéval, Nuridsány Zoltánnéval és Szatmári Józseffel. Ha majd ők elszámoltak örménységükkel a nemzeti, nemzetiségi és faji hovatartozást vizsgáló, faggató igen magas bizottság előtt, majd marad időnk elgondolkodni - elmegyünk-e vagy sem erre a "találkozó"-ra.

Már az sem kérdés, mi szükség volt ránk, hisz többszáz éves ittlétünk jogalapja az egyedüli magyarázat. Érdekes hogy elődeinkkel szemben, kik jó szívvel vállalták a magyarsággal való sorsközösséget, a mostani bevándorlók nem is akarják elsajátítani azon ország nyelvét, kultúráját, melybe jöttek, törvényeiktől pedig eltekintenek. Kérdés, akkor miért is ezt az országot választották? Mert tény, hogy Svájc jóval gazdagabb, de ott kisebbségi önkormányzatot sem lehet finanszírozni az állam pénzéből. Igaz, ott a bevándorlók legalább 12 évet várnak az állampolgárság elnyeréséig, közben folyton figyelik a postáját, telefonját, utazásait, baráti kapcsolatait. Mert amennyiben netán túl erősen kötődne elhagyott korábbi hazájához, még 12 év után is kétséges lehet az áhított állampolgárság elnyerése, mely nyelvismerettől, történelem- és alkotmányismereti vizsgáktól is függ!

Többé ne foglalkozzunk az Országos Önkormányzattal, hisz semmilyen formában nem képviselik azon magyar állampolgárokat, akik magyar-örményeknek vallják magukat. Maga D. T. úr biztatott erre: " Az Országos Kisebbségi Önkormányzatnak el kell határolódnia a nem kisebbségieket csoportosító testületektől". Mi van feljebb, az országos testület vagy maga a választó nép? Váltsuk le, határolódjunk el a hazai kb. 10.000 magyar-örménytől? Inkább fordítsuk meg: egyértelműen határolódjunk el ettől az Országos Önkormányzattól.

Lényegesebb: irigylem Dávid Csaba barátomat, irigylem legutóbbi szép írása miatt és teljes szívemmel csatlakozom a benne foglaltakhoz. Nézze el ezt nekem, hisz magam is ugyanazt éreztem január 3-án: azokkal vagyok együtt, akikkel együvé tartozom. Nem most először, de remek, lelkesítő érzés, melyet mindenkinek ezúttal is szeretettel megköszönök. Ezen érzés pedig - a mi jövőnk garanciája.

Budaörs, 1999. január 20.

Fancsali János

<><><>

Főszerkesztői megjegyzés.

Tudni kell, hogy az EÖGYKE képviselői mindkét alkalommal a fővárosi választás helyszíne közelében gyűltek össze és várták kiküldött képviselőtársuk hívó szavát (telefonon). Sajnos, mint később megtudtuk, A.A. úr előző este körbetelefont és lemondta saját képviselőik megjelenését, tőle megszokott módon, az EÖGYKE-re hárítva a felelősséget. E magatartást csak úgy tudjuk kommentálni, hogy A.A. úr nem tartotta kívánatosnak, még a saját ANKE jelöltjei közül sem egy esetleges ellenzéki Fővárosi Örmény Önkormányzat megalakulását. "Sajnáljuk" azon ANKE képviselőket, akik elestek az A.A. úr által nekik ígért fővárosi elnöki, elnökhelyettesi posztól, fővárosi képviselőségtől.

<><><>

Két megoldás van...
avagy: „ezek a hálátlanok”

Az alcímben szándékos az idézőjel. Nem én mondom. Nem Te mondd... és nem ő mondja. Hanem, sajnos, bárki.

Mondhatják. Ha pedig mondhatják, akkor legalábbis gondolni fogják. Hiszen mi mást gondolna az állampolgár: **mi** létrehozunk **nekik** egy kisebbségi törvényt, zeng a világ tőle, Hencidától Bonchidáig, annyira eurokonform, annyira jogszerű, stb.! (Quod libet: kiegészíthető számos szóbuzgárral.) Aztán jönnek **ezek**...

Vagyis, dehogy jönnek, el sem jönnek.

Én, Te, ő... a mi állampolgári, adófizetői pénzünkből játszhatják az eszüket ezek, a... kik...? Én játszom Veled? Te vele, ő mindkettőnkkel...? ne folytassuk: szkizonfrénia. Hiszen én, adófizető magyar állampolgár fizetek, hogy valaki a pénzemen szórakozzon... az egyszerű **választó** "belelép a buliba", ikszel valami neveket október 18-án azon a lepedőn. És az, akit ikszelt, oda se dugja az orrát a választásra.

Lehet, hogy én magam packázok velem? Karinthy után szabadon; **álomban két kisebbségi képviselő voltam és rugdostam engem...?**

Kedves Olvasó, ne higgye, hogy szavakkal játszadózom. A valóság minden képzeletet felülmúl. Nem ártatlan viccelődés, ha fölteszem a kérdést: hogyan lehet a 83 kevesebb kettőnél? Hogyan? Egyszerűen: csak február 4-e kell hozzá. Meg előtte január 12, az első fővárosi választás... még előtte január 3, az országos választás... még előtte sajtóhadjárat...meg még előtte, meg előtte... csak már egyszer arra gondolnánk, hogy utána...**UTÁNA MI LESZ?!**

1999. január 12-ére a Fővárosi Választási Iroda meghirdette a 83 fővárosi örmény kisebbségi elektor gyűlését, amelyen megválasztják a Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzatot. A meghívottakból hárman jelentek meg. (A törvény szerint az érintettek 75 %-nak jelen kell lennie, hogy az ülés érvényes, azaz **határozatképes** legyen.) Újabb időpont (törvény szerint utolsó): február 4. Megjelentek ketten.

Hát igen: ezek a mi pénzünkre játszanak, jópofiznak. És én benne vagyok. Te, kedves EÖGYKE-társam, benne vagy. Ő, akinek az egészhez semmi köze, (nem is törődik azzal, hogy mi az örmény, mi az EÖGYKE, mi az akárm...), ő is benne van.

A **magyar társadalom választásain mandátumhoz jutott** örmény kisebbségi képviselő hosszadalmas, izléstelenül egyoldalú harcikalásokat látott, amelyek azért undorítóak, mert a hatályos törvény ellenében ("aki ahhoz a nemzetiséghez tartozónak vallja magát") igen régi emlékeket ébresztettek. Hiszen a **megfoghatatlan** faji-származási hovatarozást a **megfogható** "te nem vagy az én hívem"-féle huzakodással keverték össze. (Lásd: "ki az örményebb nem-örmény"...))

Aztán jött az OÖÖ választása... A konszenzuskeresés, a lehetséges egyetértés teljes hiánya nélkül a - látszatra, százalékosan - erősebb oldal részéről.

Emlegetni sem érdemes (de valós) hatalomvágyak, rettegés a bukástól, még nagyobb rettegés attól, hogy valaki másként gondol valamit... tehát lehengetés, kamarillapolitika, számszerű demokrácia. A számszerű demokrácia pedig félkarú rabló (tetszik tudni, az a bizonyos automata, amelybe csak bedobjuk a pénzt, mert nyerhetnénk, de ki van számítva, hogy véletlenül sem nyerhetünk).

Fél itt valaki? Igen, szemmel láthatóan fél.

Mitől? Attól, hogy megalakul egy Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat X számú taggal, amelyből néhányan ellenzékiek lesznek?

Magyarán: 100 %-os támogatás helyett csupán X mínusz Y mennyiségű lesz a támogatás...? Pedig milyen jó, kis autorikus menetrend az, amikor nincs **ellenőrzés** ("ezek folyton

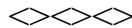
akadékoskodnak"), csupán alattvalói hódolás!..."Jajistenem, képviselőtársaim a körmömre akarnak nézni!" Hát ennyire gyenge a dolog, hogy néhány ellenszavazattól is rettegünk, miközben sokmillió magyar adófizető pénzét költjük? (Óóó... csak ki ne mondja az ember, a magamfajta vénülő, mennyi történelmi képzettársítás merül fel benne ilyen rettegések láttán...)

Esetleg félt másvalaki: a másik oldal? Ezért nem ment el az elektori gyűlésre...? Végülis... lehet! Nono, de ki az a mazohista ökör, aki élvezi, ha meg sem hallgatják, csak vigyorogva leszavazzák? Talán az EÖGYKE listáján bejutott "mindenféle örménytelen elemek" vágytak erre? Hát...bizonyosan nem. Akár ezt is gondolhatnánk.

Csakhogy, az a bizonyos "örménytelen elem", az alig 30 %-ot kitevő EÖGYKE-listán indulók és velük egyetértő néhány más képviselő a 75 %-os, (érvényes) jelenléte hogyan biztosítható volna? Az érvényes létszámhoz meglehetősen sok hiányzott, ha egyszer a 83-ból január 12-én **hármán**, február 4-én pedig **ketten** jelentek meg...! Nem különös? Ki félt elmenni? Ki akarja lenyúltni a lenyúlhatót? Két megoldás van...

(Na, ne...! Ne csináld, haver! Így mondják manapság, Budapesten. Igaz, hogy ez magyarul van, argóban. Kárpátmedencéül.)

Dávid Csaba

Kedves Barátom !

Az Úr születése után az 1999. év fürgeteg havának 21. napján megtartottuk az idei első klubnapunkat. Reméltem, hogy köztünk leszel, de csalatkoztam, ezért ismét beszámolok a kellemes délutánról.

Mivel fürgeteg hava már a Vízöntő csillagképebe fordul, mi is e jegynek szenteltük a műsort.

Először - nyitányként - Susányiné Koch Judit, a tőle megszokott alaposággal, felidézte a Biblia minden vízzel foglalkozó részletét.

Dr. Borszéki Béla György igazi élvezetet szerzett a könnyed hangon, közérthetően tartott előadásával, amely vizeinket ismertette. Ismét rádöbbenhettünk arra, hogy mennyi kincs rejlik itt, e kis hazában a föld alatt. Ügyes gazdálkodással, megfelelő hírveréssel igazi gyógyüdülővé válhatna sok szép tájunk. Ásvány- és gyógyvizeink megállják a versenyt a külföldi vizek között is. De azt is megtudhattuk, hogy a pesti víz iható! Nem ártalmas az egészségre! Ez mindenesetre megnyugtató mindenkit. Ehhez a témához kapcsolódott "A Margit-szigeti fürdők használatánál megfigyelendő általános szabályok" című fejezet, amelyet Törs Kálmán 1872-ben írt Margit-szigeti ismertető könyvéből olvastam fel. Természetesen ez még a hajdani gyönyörű Margit - fürdőhöz kapcsolódott, amelyet Ybl Miklós épített 1868-1870 között. A szép, romantikus stílusú épület megsérült ugyan az ostrom alatt, de nem annyira, hogy le kellett volna bontani. Mégis ez lett a sorsa.

A prózák között Handel Vízi zenéjéből halhattunk részleteket és háziasszonyunk Kányádi Sándor két versét, a Csukás tó, valamint a Jön január címűt olvasta fel.

Végül, de nem utolsó sorban megemlékeztünk a Himnusz születésének 126. évfordulójáról. Ez a nap (Január 22) egy idő óta a Magyar kultúra napja. Te bizonyára tudod, de azért ide írom, hogy ezt megelőzően a Boldogasszony anyánk kezdetű szép énekünk volt a himnuszunk. Kölcsey Ferencre emlékezve a Szép Erdély című versét mondtam el. Az est hangulatát a választásokhoz fűződő megbeszélés sem tudta elrontani, mert az a lényeg, hogy vagyunk, élünk és dolgozunk.

Szeretettel üdvözl *Ilon*a